

هانری ویوتان

هانری ویوتان یکی از مفاخر بزرگ ویلن در سده نوزدهم هانری ویوتان ویلنیست نامور بلژیکی هیبایش. ویوتان در بیستم فوریه ۱۸۹۰ در شهر ورویه (بلژیک) بدینا آمد. پدرش افسر احتیاط بود و با موسیقی اندک آشنائی داشت و بیاری گوش دقیق و حساس خود با کوک کردن ییانو روز گار میگذرانید. ویوتان از خردسالی فوق و استعداد موسیقی خویش را هویتا ساخت چنانکه در دو سالگی شوقی فراوان بزمدهی آهنگها و کشیدن آرشه بروی سیمهای ویلن کوچکی که برای سرگرمی بدو داده بودند داشت. در ۵ سالگی این فوق و شوق در وی بغايت رسیده بود که پدرش او را با آموزگاری موسوم به لکلو Lecloux سپرد تا فوق و استعدادش را پرورش دهد.

لکلو از روز نخست پایه‌ی آموزش ویوتان را بسیار نیکو نهاد و در پروردش وی فراوان بکوشید چنانکه در ۸ سالگی در چندین شهر بلژیک در کنسرتها شرکت کرده کامیابی شایان یافت، در طی همین کنسرتها ویوتان توجه بریو-Bériot ویلنیست مشهور را بخود کشانید بطوریکه بدون مطالبه دستمزدی را بشاگردی خویش پذیرفت.

در ۱۸۳۰ ویوتان ده ساله باندازه‌ای در نواختن ویلن پیشرفت کرده و ومهارت یافته بود که بریو ویرا همراه خود بپاریس برد و کنسرتی برایش ترتیب داده در این کنسرت کامیابی فراوان بهره‌ی ویوتان گردید و مورد توجه هردم و بویژه توده‌ی موسیقی دانان پاریس گردید.

در ۱۸۳۳ ویوتان قصد مسافرت کرده نخست بوین رفت آنجا مدتی نزد

زشتر Sechter بفرانگی هارمونی پرداخت و این علم را در ۱۸۳۵ در پاریس نزد ریشا Reicha تکمیل کرد. یک سال بعد برای دادن کنسرت از آهنگهای ساخته‌ی خود مسافرت‌های هلند و آلمان و انگلستان و روسیه کرد.

نخستین کامیابی بزرگ در کنسرت بروکسل برای وی بدست آمد. از جمله آهنگهایی که در این کنسرت نواخت یکی کنسرتو در می‌بزرگ و دیگری فانتزی در لا بزرگ بود که در طی مسافرت خود بروسیه ساخته بود.

سال بعد نیز با تصنیفات خود در پاریس ظاهر گشت و کامیابی فراوان یافت. در این هنگام ویوتنان بمنتهای شهرت و افتخار رسیده و دیگر نیازی به چگونه کوشش برای شناساییدن خود نداشت.

در ۱۸۴۴ ویوتنان مسافرتی با مردم آن سرزمین را نیز از هنرمندی و زبردستی خود بحیرت آورد.

در ۱۸۴۵ با اینکه قصد داشت با آموزش ویلن پردازد در براین دستمزدی هنگفت پیمانی برای مدت ۱۰ سال با هیئت مدیره ایرانی (تماشاگاه) امپراتوری پطرز بوگ بست و سولیست ارکستر ایرانی تا همراه شناخته شد. یک سال بعد از طرف امپراتور روسیه لقب «سولیست اعلیحضرت امپراتوری» بود داده شد و در این هنگام همواره در کنسرتهای هم پطرزبورگ و مسکو ظاهر میشد.

والی ویوتنان دوست داشت آزادانه کار کند و نمیتوانست مدت‌ها پای بند پیمان ایرانی پطرزبورگ بماند از این‌رو در سال ۱۸۵۲ از آنکار استعفا کرده باز چندی برای دادن کنسرت بمسافرت در سراسر اروپا و ترکیه پرداخت و دوبار نیز در سالهای ۱۸۵۷ و ۱۸۷۰ با مردم کار رفت در ظرف این مدت اوقات فراغت خویش را در ویلای خود در فرانکفورت هیگذرانید.

در ۱۸۷۱ ویوتنان شغل استادی ویلن هنرستان عالی موسیقی بروکسل را که بدو پیشنهاد کرده بودند پذیرفت و تا سال ۱۸۷۲ بدین کار مشغول بود، در این‌سال بر اثر عارضه‌ی سکته‌ی ناقصی که بر طرف چپ بدنش آسیب رسانید هنرمندی

وقاگانی خویش را در نواختن ویلن تا اندازه‌ای از دست داده و دیگر نمیتوانست
مانند پیش آهنگ شیرین و دلچسب از ویلن بیرون کشد ناچار هنرستان موسیقی
موقتاً جایگاه ویرا به Wieniawsky وینیاوسکی ویرتوئز مشهور و اگذار کرد
ولی ویوتان پس از درمان عارضه‌ای که بد وارد شده بود دیگر نتوانست به پایه
ویرتوئزی نخستین بازگرد و از اینرو هنرستان را ترک گفت و برای رفع خستگی
رهسپار پاریس گردید. پس از چندی به الجزیره رفت و اندکی بعد در شهر مصطفی
در ۶۱ سالگی ۶ ژوئن ۱۸۸۱ در گذشت.

در سال ۱۸۹۸ مجسمه‌اورا بیادگار هنرمندی و استادیش در شهر Verviers

ورویه در بلژیک بریا گردند.

آثار ویوتان در ادبیات موسیقی جایگاهی بلفد دارد. ویوتان کنسروتوهای
بسیار زیبا برای ویلن از خود بر جای گذارده که میتوان آنها را شاهکار ساخته‌های
وی دانست از آنجلمه است:

کنسروتو در فا بزرگ

در فا دیز کوچک

در لا بزرگ

در ر کوچک

پرگام جامع علوم اسلام در سک بزرگ (که پس از مرگ

وی انتشار یافت)

از آثار دیگر ویوتان چند فانتزی است که برای ویان وار کستر ساخته
شده همانند فانتزی در لا بزرگ، فانتازیا، کاپریس، دوفانتزی و بیادگار روسیه و
انترو دکسیون و رندو Rondo که بر روی آهنگهای روسی ساخته است.

یک کاپریس و یک سنت برای ویلن با فتخار پاگانینی نوشته است و برای

نغمه یانکی دودل Yankee doodle واریاسیونی ساخته که با نواختن همان
امریکائیان را شیفته خویش نمود. دو دوئت کنسروتوی که بر روی یکی از تمهمای

دون ژان و دوئت درخشان که روی تمهای بخاری ساخته است. از ساخته های وی یکر شته فانتزی بر پایه‌ی نغمه های اپرا های گونا گون سویت چند کاپریس ۶ اتوه کنسرتی کادانسهائی برای کنسرت بهوون. دو کنسرت برای ویلن سل یک سونات برای ویلن سل و آلت و یک اوورتور بر پایه‌ی سرود ملی بلژیک را میتوان نام برد.

آثار ویوتان دارای شیوه‌ای نووسبکی شورانگیز است و از بلندی روح و والاپنی فکر وی حکایت میکند ویوتان درسازندگی همواره دوستدار شیوه های نوین و تغییرات و تنوعات دلپذیر بوده و این اسلوب باطرز ماهرانه در آثارش مشاهده میشود. گذرهای ویرتuoئزی ویوتان تنها برای آنکه برق از دیدگان ربانند ساخته نشده‌اند بلکه خود نیز بخش جدا نشدنی آهنگ اصلی میباشد. ایزائی Ysaye ویلنیست نابغه درباره‌ی ویوتان چنین میگوید:

«ویوتان گذر های بن جسته آثار خویش را از خود ویلن بیرون کشیده نه اینکه آنها را برای ویلن ساخته باشد» ویوتان کلیه منابع فنی ویلن را مورد استفاده قرار داده یعنی همه ممکنات آنرا در نظر گرفته و با شیوه های زیبا کوشیده است تا الحان خوش آیند آن ویلن در آیند. مطالعات فرنگی

ویوتان استادی بزرگ و نوازنده ای بلند پایه بود، معتقد بود که هنگام واختن باید کوشید تابانشانداز احساسات لطیف و شاعرانه شنوندگان را مخدوب و مسحور ساخت و گاهی هم آهنگها را با گذرهای دشوار آرایش میداد. ازین رو همانطور که شوین را شاعر پیانو شمرده اند ویوتان را نیز شاعر ویلن نامیده اند این عنوان را «دبار» در کتاب ویلن خود برای ویوتان برگزیده است.

رو بیک گریگوریان